

По тая причина, когато той чуе, че въ Ко-
прищица е дошълъ нѣкой билеринъ или
нѣкоя врачка, то вдига сичкото село на
главата си. Когато той чулъ, че неговата
невѣста ходила при Енаки, — който бѣше
дошълъ изъ Янина да лѣкува бжлгарските
нѣмоци, — за да са посжвѣтува съ него,
какъ да стане плодородна и да умножи
дѣдовото Либеново колѣно отъ камъ мж-
жката линия, то дѣдо Либенъ повикалъ би-
леринътъ на конакътъ и повѣлѣлъ на
турската власть да му удари триесетъ
тоѣги по щапалете. Когато естествоиспи-
тательтъ добилъ своето награждение, то
дѣдо Либенъ му рѣкалъ да иде тутакси
изъ селото и да върне на снаха му жлти-
цата, която неговата безплодна снаха сва-
лила отъ ухото си и подарила я на гржкътъ
за бжджшиятъ успѣхъ. „Жената не е
нива, не е ливада, не е бостанъ; нея не
може човѣкъ да натори, викалъ дѣдо Ли-
бенъ. — Аво господъ не ѣ е далъ дѣ-